

Številka: 007-24/2015		
Ljubljana, dne 8.5.2015		
EVA 2015-2550-0060		
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si		
ZADEVA: Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila – predlog za obravnavo		
1. Predlog sklepov vlade:		
Na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka 17. člena, enajstega odstavka 74. člena in za izvrševanje 82. člena in šestega odstavka 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela:		
SKLEP		
Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.		
Mag. Darko Krašovec GENERALNI SEKRETAR		
Priloge:		
<ul style="list-style-type: none">– Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila,– obrazložitev,– mnenja medresorskega usklajevanja.		
Prejemnik sklepa:		
<ul style="list-style-type: none">– Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska c. 47, 1000 Ljubljana		
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:		
/		
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:		
<ul style="list-style-type: none">– mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje,– Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe,– dr. Jože Roth, sekretar.		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
/		
5. Kratak povzetek gradiva:		
/		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in	NE

	naslednjih treh letih	
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,				
– odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih				

proračunov,

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

Gradivo nima finančnih posledic za proračuna Republike Slovenije.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave: 29.1.2015

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,

- predstavniki strokovne javnosti,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

- Agencija RS za okolje,
- Gospodarska zbornica Slovenije

Upoštevani so bili:

- večinoma.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: /

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o varstvu okolja, kar je navedeno v predlogu predpisa.)

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

**Irena Majcen
ministrica**

**PREDLOG
(EVA) 2015-2550-
0060**

Na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka 17. člena, enajstega odstavka 74. člena in za izvrševanje 82. člena in šestega odstavka 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila

I. Splošne določbe

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) določa posebne zahteve, povezane s preprečevanjem in zmanjševanjem emisije hlapnih in halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak, in sicer:

- vrste dejavnosti in z njimi povezane naprave, ki uporabljajo organska topila,
- pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ali vpis v evidenco naprav,
- mejne vrednosti emisij hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih,
- mejne količine nezajetih in celotnih emisij hlapnih organskih spojin,
- mejne koncentracije rakotvornih, mutagenih in za reprodukcijo strupenih hlapnih organskih spojin,
- vrednotenje emisije hlapnih organskih spojin in ugotavljanje čezmerne obremenitve,
- obseg obratovalnega monitoringa in
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjšanjem tveganja za zdravje ljudi, ki ga povzročajo emisije hlapnih organskih spojin v okolje.

(2) Za vprašanja o emisiji hlapnih organskih spojin v zrak, pogojev za obratovanje, vlogo, vsebino dovoljenja, ki niso posebej urejena s to uredbo, in vprašanja o emisiji drugih snovi v zrak iz naprav, za katere se uporabljajo določbe te uredbe, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Za naprave, ki so hkrati tudi naprave ali deli naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega se za vprašanja pogojev za obratovanje, vloge, vsebine dovoljenja, obsega obratovalnega monitoringa, ki niso posebej urejena s to uredbo, uporabljajo zahteve predpisa, ki ureja vrste naprav in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

(4) Ta uredba se ne uporablja za naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov.

2. člen (obseg uporabe)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za obratovanje naprav ali katerekoli druge z njimi tehnološko povezane dejavnosti, pri katerih je zaradi izvajanja posamezne dejavnosti iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, poraba organskih topil večja od najmanjše letne porabe organskih topil, določene v I. delu priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe te uredbe uporabljajo tudi za obratovanje naprav, pri katerih je poraba organskih topil manjša od najmanjše letne porabe iz prejšnjega odstavka, če je ta poraba posledica izvajanja načrtov zmanjševanja emisij iz 9. člena te uredbe.

(3) Če se na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga ima v posesti isti upravljavec, uporabljajo organska topila v več istovrstnih napravah, ali se posamezne faze dejavnosti iz priloge 1 te uredbe izvajajo tudi z opremo istovrstnih naprav, ki se uporablja samo delno za izvajanje dejavnosti iz priloge 1 te uredbe ali kot dodatna oprema k napravi, se za porabo organskih topil šteje celotna poraba organskih topil na tem območju.

(4) Če celotna poraba organskih topil iz prejšnjega odstavka doseže prag najmanjše letne porabe organskih topil, določen za naprave iz posamezne dejavnosti iz I. dela priloge 2 te uredbe, se te istovrstne naprave štejejo za napravo po tej uredbi.

(5) Določbe te uredbe, razen določbe glede mejnih vrednosti pod točko 3.1.1 iz II. dela priloge 2, se ne uporabljajo za naprave iz točk 2.1, 3.1 in 18.1 iz I. dela priloge 2 te uredbe, če se v njih uporabljajo organska topila z vsebnostjo halogeniranih organskih spojin, ki je enaka ali večja od 1 % celotne mase organskega topila.

3. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. istovrstna naprava je naprava z isto oznako dejavnosti iz I. dela priloge 2 te uredbe, ki ne presega pragov iz I. dela priloge 2 te uredbe;
2. obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan 24. maja 2002 ali je bila tedaj v gradnji in je bilo zanj pridobljeno enotno dovoljenje za poseg v prostor ali gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi pred 24. majem 2002 ter je začela poskusno obratovati najpozneje 30. aprila 2003;
3. nezajete emisije so emisije hlapnih organskih spojin v zrak, tla ali vodo, ki niso zajete v odpadnih plinih, in če ni drugače določeno s to uredbo tudi topila v katerih koli izdelkih. Med nezajete emisije so vključene tudi difuzne emisije, ki se izpuščajo v okolje skozi okna, vrata, zračnike in podobne odprtine;
4. odpadni plini so s hlapnimi organskimi spojinami in drugimi snovmi onesnaženi plini, ki se izpuščajo v zrak iz:
 - odvodnikov naprav za čiščenje odpadnih plinov (zajeti očiščeni odpadni plini),
 - drugih odvodnikov odpadnih plinov brez predhodnega čiščenja (zajeti neočiščeni odpadni plini). Prostorninski pretok odpadnih plinov se izraža v m³/h pri normalnih pogojih;
5. celotne emisije so vsota nezajetih emisij in emisij v odpadnih plinih;
6. zmes je zmes ali raztopina, sestavljena iz dveh ali več snovi;

7. organska spojina je vsaka spojina, ki vsebuje vsaj ogljik in enega ali več naslednjih elementov: vodik, katerikoli halogen, kisik, žveplo, fosfor, silicij ali dušik, razen ogljikovih oksidov ter anorganskih karbonatov in bikarbonatov;
8. hlapna organska spojina je katerakoli organska spojina in frakcija krezota s parnim tlakom 0,01 kPa ali več pri 293,15 K, ali spojina z enako hlapnostjo pri določenih pogojih uporabe;
9. organsko topilo je katerakoli hlapna organska spojina, ki se uporablja sama ali skupaj z drugimi snovmi, ne da bi se pri tem kemijsko spremenila, za raztapljanje surovin, izdelkov ali odpadnih snovi ali se uporablja kot čistilno sredstvo za raztapljanje nečistoč, kot sredstvo za raztapljanje, disperzni medij, sredstvo za uravnavanje viskoznosti ali površinske napetosti, plastifikator ali kot zaščitno sredstvo (konzervans);
10. halogenirana organska spojina je hlapna organska spojina, ki vsebuje vsaj en atom broma, klora, fluora ali joda v molekuli;
11. premazno sredstvo je katerakoli zmes vključno z vsemi organskimi topili ali zmesmi, ki vsebujejo organska topila zato, da se zagotovi njegova ustrezna uporaba, in se uporablja za prevleke, s katerimi se doseže okrasni, zaščitni ali drug uporaben učinek na površini;
12. lepilo je katerakoli zmes vključno z vsemi organskimi topili ali zmesmi, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njegovo ustrezno uporabo, ki se uporablja za lepljenje posameznih delov izdelka;
13. tiskarska barva je zmes vključno z vsemi organskimi topili ali zmesmi, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njeno ustrezno uporabo, ki se uporablja v tiskarstvu za tiskanje besedila ali slik na površino;
14. lak je prozorno premazno sredstvo;
15. poraba je celoten vnos organskih topil v napravo v koledarskem letu ali kateremkoli drugem 12-mesečnem obdobju brez upoštevanja vseh hlapnih organskih spojin, ki se regenerirajo za ponovno uporabo;
16. vnos je količina organskih topil vključno z organskimi topili v zmeseh, ki se uporabljajo pri izvajanju dejavnosti, in organskimi topili, ki se reciklirajo v napravi ali zunaj nje, in se prištejejo vsakokrat, ko se uporabijo pri izvajanju dejavnosti v napravi;
17. ponovna uporaba organskih topil je uporaba organskih topil, regeneriranih iz naprav za kakršnekoli tehnične ali komercialne namene, skupaj z uporabo kot gorivo, vendar brez upoštevanja količine regeneriranega organskega topila, ki se odstrani kot odpadek;
18. normalno obratovanje je delovanje naprave ali izvajanje dejavnosti, razen zagona in ustavitve ter vzdrževanja opreme;
19. zaprti pogoji so pogoji, v katerih naprava deluje tako, da se hlapne organske spojine, ki se sproščajo pri izvajanju dejavnosti, zbirajo in odvajajo nadzorovano skozi odvodnik odpadnih plinov ali iz naprave za čiščenje odpadnih plinov in tako niso povsem nezajete;
20. dnevna povprečna vrednost je aritmetična povprečna vrednost vseh veljavnih rezultatov meritev, izmerjenih v obdobju 24 ur in preračunanih na normalne pogoje;
21. zagon in ustavitev sta postopka, s katerima se dejavnost, oprema ali rezervoar požene ali ustavi oziroma privede v prazni tek ali iz njega. Šteje se, da redna nihanja pri delovanju naprave niso zagoni in ustavitve;
22. H340, H341, H350, H350i, H351, H360D in H360F so stavki o nevarnosti za mutagene, rakotvorne ali za reprodukcijo strupene hlapne organske spojine v skladu s predpisi o kemikalijah.

II. Obratovanje naprave, okoljevarstveno dovoljenje in evidenca naprav

4. člen

(izpolnjevanje zahtev pri obratovanju naprav)

(1) Upravljavec naprave zagotovi, da so pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji, obratovanju in spremembi v obratovanju naprave zaradi emisij hlapnih organskih spojin v zrak poleg zahtev te uredbe izpolnjene tudi zahteve:

- iz predpisa, ki ureja vrste naprav in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, če gre za napravo, ki onesnažuje okolje večjega obsega ali
- iz predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, če gre za drugo napravo.

(2) Naprava obratuje v skladu z zahtevami te uredbe, če:

1. koncentracija hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih ne presega mejnih vrednosti iz II. dela priloge 2 te uredbe,
2. količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin, izražena v odstotkih vnosa organskih topil ali kot emisijski faktor, ne presega mejnih vrednosti za celotne emisije, če so za posamezno vrsto naprav določene v II. delu priloge 2 te uredbe,
3. količina nezajetih emisij hlapnih organskih spojin, izražena v odstotkih vnosa organskih topil ali kot emisijski faktor, ne presega mejnih vrednosti za nezajete emisije, če so za posamezno vrsto naprav določene v II. delu priloge 2 te uredbe,
4. koncentracije hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti H340, H341, H350, H350i, H351, H360D ali H360F v odpadnih plinih ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz 13. člena te uredbe,
5. so v zvezi z emisijami hlapnih organskih spojin za posamezne naprave izpolnjene posebne zahteve iz II. dela priloge 2 te uredbe,
6. upravljavec zagotavlja izvajanje ukrepov za zmanjšanje in preprečevanje emisij hlapnih organskih spojin in
7. upravljavec naprave zagotavlja izvajanje obratovalnega monitoringa emisij hlapnih organskih spojin v skladu s 22. členom te uredbe.

(3) Za obratovanje naprav iz 2. člena te uredbe mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje ali vpisati napravo v evidenco naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (v nadaljnjem besedilu: evidenca naprav).

(4) Pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev iz tega člena ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), upošteva navodila in druge informacije, ki jih objavlja Evropska komisija o uporabi organskih topil, njihovih možnih nadomestkih ter tehnikah z najmanjšim možnim učinkom na zrak, vodo, tla, ekosisteme in zdravje ljudi, v primerih iz prve alineje prvega odstavka 5. člena te uredbe pa tudi referenčne dokumente o najboljših razpoložljivih tehnikah.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka 17. člena te uredbe mora upravljavec v primeru neizpolnjevanja pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja:

- o tem nemudoma obvestiti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja;
- takoj sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja v najkrajšem možnem času ponovno vzpostavi.

5. člen
(okoljevarstveno dovoljenje)

- (1) Upravljavec mora za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če:
- gre za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega,
 - upravljavec uveljavlja odstopanje od mejnih vrednosti emisij za nezajete emisije organskih topil v odpadnih plinih iz drugega odstavka 6. člena te uredbe ali
 - upravljavec uveljavlja odstopanje od mejnih vrednosti emisij iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe za površinsko zaščito ali obdelavo pri obratovanje naprav iz dejavnosti iz 8. in 10. točke priloge 1 te uredbe, ki se ne more izvesti v zaprtih pogojih.
- (2) Ministrstvo izda skupno okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje ene ali več naprav ali izjem iz prejšnjega odstavka, če jih ima upravljavec v posesti na istem funkcionalno zaokroženem območju.
- (3) Če mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po drugih predpisih, ki urejajo varstvo okolja, se zahteve te uredbe upoštevajo pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja, naprava pa se ne vpiše v evidenco naprav iz 8. člena te uredbe.
- (4) V javni evidenci upravljavcev, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje in ki jo vodi ministrstvo, se posebej prikažejo okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi te uredbe.

6. člen (pogoji za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja)

- (1) Okoljevarstveno dovoljenje se izda ali podaljša, če naprava izpolnjuje zahteve iz 4. člena te uredbe.
- (2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za napravo iz druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena tudi, če ne izpolnjuje zahtev glede mejnih vrednosti emisij, če:
- študija tehnične in ekonomske izvedljivosti pokaže, da so vložena sredstva nesorazmerna z učinkom,
 - se zaradi tega ne pričakuje večje tveganje za zdravje ljudi in
 - se v napravi uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.
- (3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za napravo iz tretje alineje prvega odstavka prejšnjega člena tudi, če ne izpolnjuje zahtev glede mejnih vrednosti emisij, če:
- študija tehnične in ekonomske izvedljivosti pokaže, da so vložena sredstva nesorazmerna z učinkom in
 - se v napravi uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.

7. člen (vloga in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

- (1) Vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje vse podatke in opise iz tega člena.
- (2) V okoljevarstvenem dovoljenju ministrstvo zaradi emisij hlapnih organskih spojin v zrak določi:
- opis ukrepov za zmanjševanje emisij hlapnih organskih spojin in čiščenje odpadnih plinov;
 - ukrepe nadomeščanja in zahteve za nadomestitev škodljivih snovi iz prvega odstavka 17. člena te uredbe z manj škodljivimi snovmi;

- varnostne ukrepe iz drugega odstavka 17. člena te uredbe;
- mejne vrednosti emisij hlapnih organskih spojin iz 4. in 14. člena ter II. dela priloge 2 te uredbe ob upoštevanju 15. in 16. člena te uredbe;
- posebne zahteve iz II. dela priloge 2 te uredbe.

(3) Če gre za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz 5. člena te uredbe določi tudi zahteve iz predpisa, ki ureja vrste naprav in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(4) Če gre za druge naprave ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz 5. člena te uredbe določi tudi zahteve iz predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

8. člen

(pogoji za vpis v evidenco naprav)

(1) Če upravljavcu naprave ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja iz 5. člena te uredbe, se vpiše v evidenco naprav.

(2) Ministrstvo vpiše napravo v evidenco naprav na podlagi vloge upravljavca za vpis v evidenco naprav, če naprava izpolnjuje zahteve iz 4. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena ministrstvo vpiše napravo v evidenco naprav, tudi če se z načrtom zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin doseže enakovredno zmanjšanje emisij, s katerim bi naprava izpolnila zahteve glede mejnih vrednosti emisij iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka 4. člena te uredbe ob izpolnjevanju ostalih pogojev iz 4. člena te uredbe.

9. člen

(načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin)

(1) Enakovredno zmanjšanje emisij v načrtu iz tretjega odstavka prejšnjega člena upravljavec dokaže, če iz izračunov in podatkov v načrtu ter iz ugotovitev iz bilance uporabljenih organskih topil ali iz poročila o prvih meritvah oziroma obratovalnega monitoringa izhaja, da:

- so predvideni ukrepi, ki zmanjšujejo vsebnost hlapnih organskih spojin ali povečujejo uporabo snovi v premaznih sredstvih, lepilih ali tiskarskih barvah, ki ostanejo trdne, potem ko voda ali hlapne organske spojine izparijo, vendar to niso ukrepi čiščenja hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih ali zajemanja nezajetih emisij hlapnih organskih spojin;
- je izračunana letna referenčna emisija, ki jo povzroča naprava na začetku izvajanja ukrepov, in so predložena dokazila, s katerimi je mogoče preveriti letno količino trdnih snovi v premaznih sredstvih, lepilih ali tiskarskih barvah;
- je izračunana in obrazložena največja vrednost letne emisije hlapnih organskih spojin, ki jo bo povzročala naprava po izvedenih ukrepih zmanjševanja emisij, in je manjša od ciljne emisije;
- je predvideno zmanjšanje letne emisije hlapnih organskih spojin za nove ali rekonstruirane naprave, katerih največja vrednost letne emisije hlapnih organskih spojin ne sme presežati ciljne emisije.

(2) Če je načrt za zmanjševanje emisij hlapnih organskih spojin pri nanašanju premaznih sredstev, lakov, lepil ali tiskarskih barv izdelan po postopku iz 2. točke priloge 3, ki je sestavni del te uredbe, se referenčna in ciljna emisija izračunata po postopku iz točke 2.2 v tej prilogi.

(3) Z načrtom zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin upravljavec:

- prikaže, da so predvideni ukrepi zmanjševanja uporabe hlapnih organskih spojin taki, da je po njihovi izvedbi letna emisija manjša ali enaka emisiji naprave, ki izpolnjuje vse s to uredbo določene zahteve glede mejnih vrednosti,
- izračuna in razloži vrednost emisije, za katero zagotavlja, da jo bo povzročala naprava po izvedenih ukrepih zmanjševanja emisij,
- izračuna in razloži vrednost letne emisije, ki jo povzroča naprava na začetku izvajanja ukrepov zmanjševanja emisij, v obliki bilance uporabljenih organskih topil na začetku izvajanja načrta zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin in
- prikaže časovni potek zmanjševanja uporabe hlapnih organskih spojin za vsako leto posebej za vse obdobje trajanja izvajanja ukrepov zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin.

10. člen

(vpis v evidenco naprav)

(1) Vloga za vpis v evidenco naprav vsebuje vse podatke in opise iz šestega odstavka tega člena.

(2) Upravljavec k vlogi za vpis v evidenco naprav priloži:

- poročilo o prvih meritvah, če gre za novo napravo ali spremembo naprave;
- poročilo o občasnih meritvah, ki ga je izdelal izvajalec obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, ki ni starejše od 36 mesecev;
- poročilo o trajnih meritvah, izvedenih v preteklem letu;
- načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin iz tretjega odstavka 8. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo o vpisu v evidenco naprav izda potrdilo v roku 60 dni od prejema popolne vloge, če iz poročila o prvih meritvah, občasnih meritvah ali trajnih meritvah in poročila o bilanci uporabljenih organskih topil ugotovi, da naprava izpolnjuje pogoje iz 4. člena te uredbe.

(4) Ministrstvo vpiše napravo v evidenco naprav za obdobje desetih let.

(5) V evidenci naprav ministrstvo vodi podatke o:

- firmi oziroma imenu in sedežu upravljavca naprave ter o kraju naprave,
- gradnji naprave, začetku njenega obratovanja in njenih rekonstrukcijah oziroma obnovah,
- vrsti naprave, njeni zmogljivosti in tehnološkem postopku, zaradi katerega naprava onesnažuje okolje z emisijami organskih spojin,
- letni količini in vrsti uporabljenih zmesi, ki vsebujejo organska topila,
- letni emisiji organskih spojin in druge podatke iz obratovalnega monitoringa,
- načrtu zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin, če upravljavec uveljavlja enkovredno zmanjšanje emisij iz tretjega odstavka 8. člena te uredbe,
- dnevu vpisa v evidenco naprav.

(6) Rok veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco naprav se podaljša za deset let, če naprava po izteku veljavnosti potrdila izpolnjuje pogoje, pod katerimi se lahko vpiše v evidenco naprav, in je

upravljavec naprave vložil vlogo za podaljšanje vpisa v evidenci naprav najpozneje 60 dni pred iztekom roka veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco naprav.

(7) Če je naprava vpisana v evidenco naprav na podlagi tretjega odstavka 8. člena te uredbe, se naprava lahko na podlagi načrta za zmanjševanje emisij ponovno vpiše v evidenco naprav, če dokaže, da uporablja nadomestke, ki vsebujejo manj ali enako topil kakor v prejšnjem načrtu za zmanjševanje emisij.

11. člen

(prijava sprememb in prenehanja obratovanja naprave)

(1) Upravljavec ministrstvu prijavi:

- namero prenehanja obratovanja naprave, spremembe upravljavca in namero večje spremembe uporabe organskih topil zaradi spremembe zmogljivosti naprave, in
- namero spremembe značilnosti in nevarnih lastnosti uporabljenih hlapnih organskih spojin ali spremembe postopka čiščenja odpadnih plinov ali zajemanja emisij.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje:

a) splošne podatke o upravljavcu:

- ime in sedež pravne ali fizične osebe, ki upravlja napravo,
- naslov na katerem se naprava nahaja,
- ime in naslov zastopnika;

b) podatke o spremembi uporabe ali značilnostih organskih topil, in sicer o:

- dejavnosti upravljavca in vrsti naprave,
- hlapnih organskih topil, katerih količina porabe ali značilnosti se spreminja,
- količini organskih topil, ki se je letno porabila v napravi pred spremembo, in količini, ki se bo letno porabila po spremembi, v obliki bilance uporabljenih organskih topil v skladu s priložo 4, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Ministrstvo podatke o spremembah iz prejšnjega odstavka vpiše v evidenco naprav v skladu z drugim odstavkom 8. člena te uredbe in o spremembi vpisa v evidenco naprav izda novo potrdilo.

12. člen

(izbris iz evidence)

(1) Ministrstvo izbriše napravo iz evidence naprav, če:

- poteče rok veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco, upravljavec pa v predpisanem roku ni vložil vloge za njegovo podaljšanje,
- upravljavec prijavi namero prenehanja obratovanja naprave,
- upravljavec ne prijavi sprememb v obratovanju naprave ali
- upravljavec preneha.

(2) Ministrstvo izbriše napravo iz evidence naprav tudi na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v roku ne izvrši pravnomočne odločbe o izvedbi ukrepov zaradi čezmernega obremenjevanja okolja z emisijami organskih spojin.

(3) O izbrisu naprave iz evidence naprav ministrstvo izda potrdilo.

13. člen

(zahteve ob večji spremembi)

(1) Večja sprememba je sprememba največjega masnega vnosa organskih topil, izraženega kot dnevno povprečje, kadar naprava deluje ob projektiranem obsegu proizvodnje v normalnih pogojih obratovanja, če se zaradi nje emisije hlapnih organskih spojin povečajo za več kot:

- a) 25 % pri napravah, v katerih se izvajajo:
 - dejavnosti, s porabo topil v spodnjem razponu porabe topil iz 1.1, 1.3, 2., 8., 9., 10., 11., 14. ali 16. točke II. dela priloge 2 te uredbe, ali
 - dejavnosti iz drugih točk II. dela priloge 2 te uredbe, pri katerih je poraba topil manj kot 10 ton na leto;
- b) 10 % pri vseh drugih napravah.

(2) Kadar se na obstoječi napravi izvede večja sprememba ali kadar naprava po izvedeni večji spremembi postane naprava po tej uredbi, se del naprave, na katerem je bila izvedena večja sprememba, obravnava kot:

- nova naprava ali
- obstoječa naprava, če celotne emisije cele naprave ne presegajo celotnih emisij, ki bi nastale, če bi se del naprave, na katerem je bila izvedena večja sprememba, obravnaval kot nova naprava.

(3) Zahteve iz tega člena se uporabljajo za naprave, ki za obratovanje potrebujejo okoljevarstveno dovoljenje, in za tiste, ki se vpišejo v evidenco naprav.

III a. Izpolnjevanje zahtev glede mejnih vrednosti emisij

14. člen

(mejne vrednosti emisij določenih hlapnih organskih spojin)

(1) Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin, označenih:

- s stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F je pri emisiji hlapnih organskih spojin z masnim pretokom enakim ali večjim od 10 g/h, enaka 2 mg/m³ pri normalnih pogojih;
- s stavki o nevarnosti H341 ali H351, je pri emisiji hlapnih halogeniranih organskih spojin z masnim pretokom, enakim ali večjim od 100 g/h, enaka 20 mg/m³ pri normalnih pogojih.

(2) Če je v odpadnih plinih iz naprave več hlapnih organskih spojin iz prejšnjega odstavka, veljata masni pretok in mejna koncentracija za vsoto teh hlapnih organskih spojin.

(3) Za nadzor nad emisijami hlapnih organskih spojin iz prvega odstavka je treba zagotoviti zaprte pogoje, če študija tehnične in ekonomske izvedljivosti pokaže, da vložena sredstva niso nesorazmerna z učinkom.

15. člen

(več vrst naprav)

Če je na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga ima v posesti isti upravljavec, več vrst naprav iz I. dela priloge 2 te uredbe, ki nimajo skupnega odvodnika, se ugotavlja izpolnjevanje zahtev iz 3., 4. in 5. točke drugega odstavka 4. člena te uredbe za vsako vrsto naprav posebej, izpolnjevanje zahtev v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije hlapnih organskih spojin iz 1. in 2. točke drugega odstavka 4. člena te uredbe pa se ugotavlja za bodisi vsako vrsto naprav posebej, bodisi da skupna emisija hlapnih organskih spojin iz vseh teh naprav ne presega

emisije, ki bi nastala, če bi bile za vsako posamezno vrsto naprav izpolnjene zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije hlapnih organskih spojin, določenimi s to uredbo.

16. člen
(skupni odvodnik odpadnih plinov)

Če se izpuščajo odpadni plini iz več raznovrstnih naprav, za katere so v II. delu priloge 2 te uredbe določene mejne vrednosti emisij, skozi skupni odvodnik ali odvodnik skupne naprave za čiščenje odpadnih plinov, za mejne vrednosti emisij teh odpadnih plinov velja naslednje:

1. mejna koncentracija hlapnih organskih spojin se določi na podlagi izračuna:

$$E_{skupna} = \frac{\sum_{i=1}^n E_i \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i},$$

pri čemer je:

- E_{skupna} mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih v skupnem odvodniku ali odvodniku skupne naprave za čiščenje odpadnih plinov,
 E_i mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih posamezne naprave iz II. dela priloge 2 te uredbe, pri čemer se upošteva, da je vrednost E_i enaka nič, če za posamezno vrsto naprav iz II. dela priloge 2 te uredbe ni določena mejna vrednost E_i , in
 V_i prostorninski pretok odpadnih plinov posamezne naprave;

2. mejna vrednost količine nezajetih emisij in mejna vrednost količine celotnih emisij hlapnih organskih spojin sta enaki vsoti mejnih vrednosti količin za posamezne vrste naprav iz II. dela priloge 2 te uredbe, ki obratujejo med ugotavljanjem skladnosti z zahtevami iz te uredbe;
3. mejne koncentracije rakotvornih, mutagenih in za reprodukcijo strupenih hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F so enake mejnim vrednostim iz 14. člena te uredbe;
4. mejna koncentracija halogeniranih hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti H341 in H351 je enaka mejni vrednosti iz 14. člena te uredbe.

17. člen
(druge zahteve)

(1) Upravljavci naprav, v katerih se uporabljajo hlapne organske spojine iz prve alineje prvega odstavka 14. člena te uredbe, morajo v najkrajšem možnem času in kolikor je to mogoče te hlapne organske spojine nadomestiti z manj škodljivimi.

(2) Upravljavca mora poskrbeti za varnostne ukrepe, ki zagotavljajo čim nižje emisije hlapnih organskih spojin med zagonom in ustavitvijo naprave.

(3) Če upravljavca ugotovi ali mu izvajalec občasnih ali trajnih meritev emisij hlapnih organskih spojin iz 22. člena te uredbe sporoči, da naprava ne izpolnjuje zahtev glede emisij iz 4., 14. 15. in 16. člena te uredbe, mora o tem nemudoma obvestiti inšpektorja, pristojnega za okolje.

III. b Vrednotenje emisije

18. člen

(koncentracija hlapnih organskih spojin)

(1) Koncentracija hlapnih organskih spojin se določa v masnih enotah, izraženih v g ali mg na enoto prostornine suhega odpadnega plina, izražene v m³ pri normalnih pogojih.

(2) Koncentracija hlapnih organskih spojin se ugotavlja pri izpustu odpadnih plinov iz naprav v zajetih odpadnih plinih, ki so razredčeni toliko, kolikor je to tehnično in obratovalno nujno potrebno.

(3) Količine zraka, ki se dovajajo v napravo zaradi redčenja ali hlajenja zajetih odpadnih plinov, če je to tehnično upravičeno, se ne upoštevajo pri določanju koncentracije hlapnih organskih spojin v zajetem odpadnem plinu.

19. člen

(določanje koncentracij in količin hlapnih organskih spojin)

(1) Koncentracija in količina hlapnih organskih spojin se določata posebej kot vsota vseh spojin, ki imajo oznake iz 4. točke drugega odstavka 4. člena te uredbe, in posebej za druge hlapne organske spojine. Če je tako določeno v II. delu priloge 2 te uredbe, se koncentracija in količina hlapnih organskih spojin določata kot celotni organski ogljik. Koncentracija in količina se določata pri polni obremenitvi naprav in na vseh izpustih odpadnih plinov posamezne naprave na podlagi izmerjenih vrednosti.

(2) Iz izmerjenih vrednosti koncentracij hlapnih organskih spojin in pretoka odpadnih plinov se izračunajo urne in dnevne povprečne vrednosti meritev koncentracije in urne povprečne vrednosti masnih pretokov hlapnih organskih spojin.

20. člen

(površinska zaščita vozil)

(1) Pri površinski zaščiti vozil in njihovih sestavnih delov v napravah iz 4.1 do 4.5 točke iz II. dela priloge 2 te uredbe je mejna količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin izražena v gramih izpuščenega organskega topila glede na površino karoserije vozila ali drugega sestavnega dela vozila, izraženo v m², ali v kilogramih izpuščenega organskega topila na karoserijo vozila. Količina celotne emisije hlapnih organskih spojin je vsota količin vseh hlapnih organskih spojin, izpuščenih pri vseh stopnjah postopka, izvedenih v istem industrijskem obratu, in vključuje elektroforezni nanos ali kakršen koli drug nanos, vosek in polirno sredstvo ter topilo, uporabljeno pri čiščenju opreme, skupaj z lakirnimi kabinami in drugo pritrjeno opremo med obratovalnim časom in zunaj njega.

(2) Površina vozila ali njegovega dela se izračuna kot vsota površine elektroforeznega nanosa in površine vseh delov, ki se lahko dodajo v nadaljnjih fazah površinske zaščite in se prekrijejo z enakimi premaznimi sredstvi.

(3) Površina elektroforeznega nanosa se izračuna po naslednji enačbi:

$$\frac{2 \times \text{skupna teža karoserije}}{\text{povprečna debelina pločevine} \times \text{gostota pločevine}}$$

(4) Izračun iz prejšnjega odstavka se uporablja tudi za druge dele vozila iz pločevine ali plastike. Za izračun površine pločevine ali plastike se lahko uporabi tudi računalniško podprt izračun ali katera druga enakovredna metoda.

21. člen

(izračun vsebnosti hlapnih organskih spojin)

(1) Vsebnost hlapnih organskih spojin v premaznem sredstvu (v nadaljnjem besedilu: vrednost VOC), izražena v g/l, se izračuna po naslednji enačbi:

$$\text{VOC vrednost} = \frac{\text{masa hlapnih sestavin} - \text{masa vode}}{\text{volumen premaznega sredstva} - \text{volumen vode}}$$

(2) Vrednost VOC se določa za premazno sredstvo, ki je pripravljeno za uporabo, vključno z razredčenji, ki jih določa ali priporoča proizvajalec.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se vrednost VOC pri premaznih sredstvih za les, izražena v g/l, izračuna po naslednji enačbi:

$$\text{VOC vrednost} = \frac{(100 - nfa - m_w)}{100} \times \rho_s$$

pri čemer je:

ρ_s : gostota premaznega sredstva v g/l,

nfa: delež nehlapnih snovi, izražen v odstotkih mase premaznega sredstva,

m_w : delež vode, izražen v odstotkih mase premaznega sredstva.

III c. Meritve emisij hlapnih organskih spojin

22. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Upravljevec mora v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, zagotavljati prve in občasne ali trajne meritve emisij hlapnih organskih spojin.

(2) Trajne meritve so obvezne za odpadne pline iz naprave, opremljene z napravo za čiščenje dimnih plinov, če na njenem izpustu povprečna vrednost masnega pretoka emisije hlapnih organskih spojin presega mejno vrednost masnega pretoka 3 kg/h, izraženo v kg celotnega organskega ogljika.

(3) Ne glede na to, ali so naprave opremljene z napravo za čiščenje dimnih plinov in so njihove emisije hlapnih organskih spojin manjše od mejne vrednosti masnega pretoka iz prejšnjega odstavka, so zanje obvezne občasne meritve emisij hlapnih organskih spojin, in sicer:

- enkrat na leto, če vsota masnih pretokov emisije hlapnih organskih spojin iz vseh naprav na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga ima v posesti isti upravljavec, presega vrednost masnega pretoka 2 kg/h, izraženo v kg celotnega organskega ogljika,
- vsako tretje leto, če je vsota masnih pretokov emisije hlapnih organskih spojin iz vseh naprav na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga ima v posesti isti upravljavec, enaka ali manjša od masnega pretoka 2 kg/h, izraženo v kg celotnega organskega ogljika,
- vsako peto leto, če je vsota masnih pretokov emisije hlapnih organskih spojin iz vseh naprav na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga ima v posesti isti upravljavec, manjša od masnega pretoka 0,5 kg/h, izraženo v kg celotnega organskega ogljika.

(4) Pri posamezni občasni meritvi je treba izvesti najmanj tri enourna merjenja.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena upravljavcu ni treba zagotavljati občasnih ali trajnih meritev emisij hlapnih organskih spojin, če za doseganje mejnih vrednosti emisij hlapnih organskih spojin ali doseganje ciljne emisije iz načrta za zmanjšanje emisij ni potrebna naprava za čiščenje dimnih plinov.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena se za naprave za kemično čiščenje, ki uporabljajo topila na podlagi ogljikovodikov, glede obratovalnega monitoringa uporablja predpis, ki ureja mejne vrednosti emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

23. člen

(izjeme pri opravljanju meritev)

Ne glede na določbe prejšnjega člena upravljavcu ni treba izvajati trajnih meritev emisij hlapnih organskih spojin, če je z drugim trajnim merjenjem parametrov delovanja naprave ali naprave za čiščenje odpadnih plinov zagotovljen enakovreden nadzor nad parametri emisij.

III. č Bilanca uporabljenih organskih topil

24. člen

(poročanje o bilanci uporabljenih organskih topil)

(1) Upravljavec do 31. marca tekočega leta predloži ministrstvu v pisni ali elektronski obliki bilanco uporabljenih organskih topil za preteklo koledarsko leto in podatke iz opravljenih meritev. Obrazec je dostopen na spletni strani: http://okolje.arso.gov.si/REMIS_TGP/HOS/.

(2) Bilanca uporabljenih organskih topil se pripravi v skladu s prilogo 4 te uredbe, in zajema izračun:

- porabe topil,
- količine nezajetih emisij hlapnih organskih spojin, izražene v t/leto in v odstotkih porabljene količine organskih topil, in
- količine celotnih emisij hlapnih organskih spojin, izražene v t/leto in odstotkih porabljene količine organskih topil ali kot emisijski faktor.

(3) Če je naprava vpisana v evidenco naprav na podlagi tretjega odstavka 8. člena te uredbe, mora biti v bilanci uporabljenih organskih topil navedena tudi letna količina nanosene trdne snovi. Upravljavec mora hraniti listine, na podlagi katerih je izdelana bilanca uporabljenih

organskih topil, najmanj 10 let in jih na njegovo zahtevo predložiti inšpektorju, pristojnemu za okolje.

(4) Podatki iz opravljenih meritev emisij iz 22. člena te uredbe zajemajo:

- izmerjeno koncentracijo hlapnih organskih spojin v odpadnih plinih kot maso skupnega organskega ogljika na m³;
- koncentracijo in količino zdravju škodljivih, rakotvornih, mutagenih in za reprodukcijo strupenih hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti H340, H341, H350, H350i, H351, H360D ali H360F, če se take spojine uporabljajo v napravi.

III d. Ugotavljanje čezmernih obremenitev

25. člen

(čezmerno obremenjevanje okolja)

(1) Naprava povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo hlapnih organskih spojin, če:

- a) pri trajnih meritvah iz 22. člena te uredbe:
 - katerakoli od aritmetičnih sredin vseh veljavnih odčitkov v katerem koli 24-urnem obdobju delovanja naprave, razen zagona in ustavitve ter vzdrževanja, presega mejne vrednosti emisij iz 14. člena in II. dela priloge 2 te uredbe, in
 - katerokoli enourno povprečje presega mejnih vrednosti emisij iz 14. člena in II. dela priloge 2 te uredbe za več kakor 1,5-krat;
- b) pri občasnih meritvah iz 22. člena te uredbe:
 - povprečje vseh vrednosti meritev presega mejne vrednosti emisij iz 14. člena in II. dela priloge 2 te uredbe, in
 - katerokoli enourno povprečje presega mejne vrednosti emisije iz 14. člena in II. dela priloge 2 te uredbe za več kakor 1,5-krat;
- c) je ne glede na vrsto meritev iz 1. ali 2. točke tega odstavka iz bilance uporabljenih organskih topil razvidno, da količina nezajetih in količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin presejata mejne vrednosti, ki so za količino nezajetih in celotnih emisij hlapnih organskih spojin za posamezno napravo določene v II. delu priloge 2 te uredbe.

(2) Če se čezmerna obremenitev okolja ugotavlja za naprave za ličenje vozil iz 5.1 točke iz II. delu priloge 2 te uredbe, se namesto urnih povprečnih vrednosti iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka uporablja 15-minutna povprečna vrednost koncentracij hlapnih organskih spojin.

26. člen

(upoštevanje načrta zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin)

Ne glede na določbe prejšnjega člena se šteje, da naprava ne povzroča čezmerne obremenitve okolja z emisijo hlapnih organskih spojin, če:

- je ministrstvo vpisalo napravo v evidenco naprav na podlagi načrta zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin in
- iz bilance uporabljenih organskih topil izhaja, da letne emisije hlapnih organskih spojin ne presegajo vrednosti ciljne emisije, določene v načrtu zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin za vsako leto posebej.

IV. Nadzorstvo

27. člen
(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

V. Kazenske določbe

28. člen
(globe za prekrške)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec, ki je pravna oseba, če:

- ne poda vloge za vpis naprave v evidenco naprav v skladu z 8. členom te uredbe,
- ne prijavi namere prenehanja ali spremembe v obratovanju naprave iz 11. člena te uredbe,
- ne poskrbi za varnostne ukrepe iz drugega odstavka 17. člena te uredbe,
- nemudoma ne obvesti inšpektorja, pristojnega za okolje v skladu z tretjim odstavkom 17. člena te uredbe,
- ne odda bilance uporabljenih organskih topil v skladu s prvim odstavkom 24. člena te uredbe,
- ne hrani listin v skladu z zahtevami iz tretjega odstavka 24. člena te uredbe,
- ne poda vloge v roku iz drugega odstavka 30. člena te uredbe.

(2) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega člena tudi samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika kot upravljavca.

VI. Prehodne in končne določbe

29. člen
(razvrščanje in označevanje hlapnih organskih spojin)

Določbe iz 4., 14., 16. in 24. člena te uredbe, ki se nanašajo na hlapne organske spojine, ki so označene s stavki o nevarnosti H340, H341, H350, H350i, H351, H360D, H360F se do 1. junija 2015 uporabljajo tudi za hlapne organske spojine, ki so označene z ustreznimi opozorilnimi stavki R45, R40, R46, R49, R68, R60 in R61.

30. člen
(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavcem, ki imajo na dan uveljavitve te uredbe pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje po drugih predpisih, ki urejajo varstvo okolja, in so bili zaradi zahtev Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 112/05, 37/07, 88/09, 92/10 in 51/11), vpisani v evidenco naprav, ministrstvo ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja vključi zahteve te uredbe in okoljevarstveno dovoljenje in jih izbriše iz evidence naprav.

(2) Upravljavci, ki so na dan uveljavitve te uredbe vpisani v evidenco naprav in bi glede na zahteve te uredbe morali zanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, vložijo vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v roku šest mesecev po uveljavitvi te uredbe.

31. člen
(načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin)

Za upravljavce, ki so na dan uveljavitve te uredbe vpisani v evidenco naprav in imajo odobren načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin po Uredbi o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 112/05, 37/07, 88/09, 92/10 in 51/11), se šteje, da so vpisani v evidenco naprav po tretjem odstavku 8. člena te uredbe.

32. člen
(uskladitev obratovanja)

(1) Ministrstvo za naprave, ki so obratovala na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo o vpisu v evidenco naprav po uradni dolžnosti, okoljevarstveno dovoljenje preveri in uskladi z določbami te uredbe v roku dvanajst mesecev po uveljavitvi te uredbe.

(2) Upravljavci morajo obratovanje naprav iz te uredbe uskladiti z okoljevarstvenim dovoljenjem ali potrdilom o vpisu v evidenco naprav iz prejšnjega odstavka v roku šest mesecev po njihovi pravnomočnosti.

33. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 112/05, 37/07, 88/09, 92/10 in 51/11).

34. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne
EVA 2015-2550-0060

Vlada Republike Slovenije
Dr. Miro Cerar
predsednik

PRILOGA 1

Seznam dejavnosti

V tej prilogi so naštetje dejavnosti, pri katerih se uporabljajo organska topila. Pri posamezni dejavnosti se upošteva tudi čiščenje opreme, ne pa tudi čiščenje izdelkov in vzdrževanje naprav iz I. dela priloge 2 te uredbe, če ni določeno drugače.

Premazovanje je vsaka dejavnost, pri kateri se z enkratnim ali večkratnim nanosom na obdelovano površino nanaša en sloj ali več slojev premaznega sredstva. Sem ne spada površinska zaščita podlage s kovinskimi prevlekami z elektroforetskimi in kemičnimi postopki. Če premazovanje vključuje tudi tiskanje s katero koli tehniko, se obravnava kot del površinske zaščite. Če se tiskanje izvaja kot ločeni postopek, se obravnava kot ena od tiskarskih dejavnosti.

1 Tiskarstvo in grafična dejavnost Je vsaka dejavnost, povezana z reprodukcijo besedila ali slik, pri kateri se s slikovnimi nosilci nanaša tiskarska barva na poljubno površino. Sem spadata tudi nanašanje prosojnih lakov in premaznih sredstev v tiskarskem stroju in laminiranje. Ta uredba se uporablja za naslednje postopke:

1.1 Rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem

Rotacijsko tiskanje, pri katerem se uporablja nosilec slike s tiskano in netiskano površino v isti ravnini, pri čemer rotacijsko pomeni, da se gradivo, ki bo natisnjeno, daje v stroj s svitka, in ne v posameznih polah. Netiskana površina na nosilcu slike se obdela tako, da privlači vodo in odbija tiskarsko barvo. Tiskana površina na nosilcu slike se obdela tako, da sprejema tiskarsko barvo in jo prenaša na gradivo, ki se tiska. Natisnjeno gradivo se posuši v peči z vročim zrakom.

1.2 Rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije

Rotacijski globoki tisk za tiskanje revij, brošur, katalogov ali podobnih izdelkov, pri katerem se uporabljajo tiskarske barve na podlagi toluena.

1.3 Druge tiskarske dejavnosti

1.3.1 Drugi rotacijski globoki tisk

Pri tiskanju, pri katerem se uporabljajo valjasti nosilec slike s poglobljeno tiskano površino in tekoče tiskarske barve, ki se sušijo z izhlapevanjem topila, se na valj nanese tiskarska barva, nato se površina valja pobriše, tako da ostane barva le v vdolbinah, iz katerih se nanese na gradivo, ki se tiska.

1.3.2 Rotacijski sitotisk

Rotacijsko tiskanje, pri katerem se tiskarska barva nanaša na gradivo, ki se tiska, tako da se potiska skozi porozni nosilec slike z neprekrito tiskano površino in prekrito netiskano površino, pri čemer se uporabljajo tekoče tiskarske barve, ki se sušijo le z izhlapevanjem. Gradivo, ki se tiska, se v stroj daje s svitka, in ne v posameznih polah.

1.3.3 Fleksotisk

Pri tem tiskarskem postopku se uporabljajo tiskarske plošče iz gume ali elastičnih fotopolimerov, katerih tiskane površine so izbočene, in tekoče tiskarske barve, ki se sušijo z izparevanjem topila.

1.3.4 Nanašanje prevlek

Na fleksibilno snov za tiskanje se nanaša prevleka ali lepilna plast zaradi poznejše zatesnitve embalaže.

1.3.5 Laminiranje med tiskarsko dejavnostjo

Lepljenje dveh ali več fleksibilnih snovi pri izdelovanju laminatov.

2 Čiščenje površin snovi ali izdelkov

Vsaka dejavnost, razen kemičnega čiščenja tekstila, pri kateri se uporabljajo organska topila za odstranjevanje nečistoč s površine snovi, kar vključuje tudi razmaščevanje in razlakiranje, ter druga površinska obdelava površin z organskimi topili. Sem spada tudi čiščenje sodov in posod. Čiščenje, ki vključuje več čistilnih faz pred kakršno koli dejavnostjo ali po njej, se šteje za enovito dejavnost površinskega čiščenja in se ne nanaša na čiščenje opreme, temveč na čiščenje površine izdelkov.

3 Kemično čiščenje tekstila

Vsaka obrtna ali industrijska dejavnost, pri kateri se v napravi za čiščenje oblačil, dekorativnega tekstila (npr. prevlek za pohištvo), preprog in podobnih potrošnih dobrin uporabljajo organska topila, razen ročnega odstranjevanja madežev v tekstilni in oblačilni industriji. Sem spada tudi razmaščevanje krzna, vlaken, perja in volne.

4 Serijsko lakiranje motornih vozil, vozniških kabin, gospodarskih vozil, avtobusov ali priklopnih vozil

4.1 Serijsko lakiranje motornih vozil

Serijsko lakiranje novih vozil razreda M1 v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil, in vozil razreda N1, če se lakirajo v enaki napravi kakor vozila razreda M1.

4.2 Serijsko lakiranje vozniških kabin

Serijsko lakiranje vozniških kabin in vseh povezanih ohišij za tehnično opremo vozil razredov N2 in N3 v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil.

4.3 Lakiranje gospodarskih vozil

Lakiranje gospodarskih vozil razredov N1, N2 in N3 v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil, vendar brez vozniških kabin.

4.4 Lakiranje avtobusov

Lakiranje avtobusov razreda M2 in M3 v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil.

4.5 Lakiranje priklopnih vozil

Vsaka dejavnost, povezana z lakiranjem priklopnih vozil razreda O1, O2, O3 in O4 v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil.

5 Ličenje vozil

Vsaka industrijska ali obrtna dejavnost, vključno s čiščenjem in razmaščevanjem, namenjena:

- a) prvemu lakiranju cestnih vozil v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil, ali njihovih delov s snovmi za ličenje, če se opravlja zunaj prvotne proizvodne linije, ali
- b) površinski zaščiti priklopnikov (vključno s polpriklopniki) razreda O v skladu s predpisom, ki ureja ES-homologacijo motornih vozil.

6 Površinska zaščita kovinskih kolobarjev

Kakršna koli dejavnost, pri kateri se zvitki jekla/navitega jekla, nerjavečega jekla, prevlečenega jekla, bakrovih zlitin ali aluminijasti trakovi prevlečejo z zaščitnim filmom ali laminatom v neprekinjenem postopku.

7 Površinska zaščita žičnih navitij

Kakršna koli površinska zaščita kovinskih prevodnikov, ki se uporabljajo za navijanje tuljav v transformatorjih in motorjih ipd.

8 Površinska zaščita drugih kovinskih ali plastičnih površin

Vsaka dejavnost, povezana s površinsko zaščito kovinskih ali plastičnih površin, tudi velikih predmetov, kakor so ladje, letala ali vlaki, vključno z nanašanjem ločilnih plasti ali gumiranjem.

9 Površinska zaščita lesenih površin

Vsaka dejavnost, pri kateri se na površine lesa ali lesnih izdelkov nanaša zaščitni premaz z enkratnim ali večkratnim nanosom.

10 Površinska obdelava tekstilij, tkanin, folij ali papirja

Vsaka dejavnost, povezana z oplemenitjenjem tekstilij ali tkanin z barvanjem, tiskanjem, kemičnim apretiranjem, kaširanjem ali gumiranjem, in vsaka dejavnost, povezana z oplemenitjenjem folij ali papirja s premazovanjem, impregniranjem ali apretiranjem. Tiskanje med drugim vključuje globoki tisk, filmski tisk in termični tisk.

11 Površinska obdelava usnja

Vsaka dejavnost, povezana s površinsko obdelavo usnja.

12 Impregnacija lesa

Kakršna koli impregnacija lesa z zaščitnimi sredstvi.

13 Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov

Kakršnokoli lepljenje lesa in/ali plastike za izdelavo laminatov.

14 Nanašanje lepil

Vsaka dejavnost, pri kateri se na površino nanaša lepilo, razen nanašanja lepil v povezavi s tiskanjem ali izdelavo laminatov. Sem spadajo tudi vsi postopki za izdelavo izdelkov iz armiranega poliestra.

15 Proizvodnja obutve

Vsaka dejavnost, povezana s proizvodnjo obutve ali njenih posameznih delov.

16 Proizvodnja premaznih sredstev, sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv

Proizvodnja navedenih končnih izdelkov in polizdelkov, če se izdelujejo na istem kraju, z mešanjem pigmentov, smol in lepil z organskimi topili ali drugimi osnovami, skupaj z dispergiranjem in preddispergiranjem, uravnavanjem viskoznosti in odtenka ter polnjenjem končnega izdelka v posode.

17 Predelava kavčuka

Kakršnokoli mešanje kavčukovih zmesi v mikserjih in dvovaljčnikih, blendiranje, kalandriranje, ekstrudiranje in vulkaniziranje naravnega ali sintetičnega kavčuka ter pomožni postopki za pretvorbo kavčukovih zmesi v končni izdelek.

18 Ekstrahiranje rastlinskih olj ali živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj

Kakršnokoli ekstrahiranje rastlinskih olj in arom iz semen in drugih delov rastlin, predelovanje suhih ostankov za proizvodnjo živalske krme, čiščenje masti in rastlinskih olj, pridobljenih iz semen ter delov rastlin in/ali živali.

19 Proizvodnja farmacevtskih izdelkov

Kemična sinteza, fermentacija, ekstrakcija, formulacija in dodelava farmacevtskih izdelkov ter proizvodnja polizdelkov, če je na istem kraju.

PRILOGA 2

I. del

Seznam naprav in najmanjša letna poraba organskih topil

Zap. št.	Naprave	Najmanjša letna poraba organskih topil (t)	Zap. št. opisa dejavnosti iz priloge 1	Skupina dejavnosti iz priloge 1
1.1	naprave za rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem	15	1.1	1. Tiskarstvo in grafična dejavnost
1.2	naprave za rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije	25	1.2	
1.3	naprave za druge tiskarske dejavnosti	15	1.3	
1.3.1	rotacijski sitotisk na tekstilije/lepenko	30	1.3.2	
2.1	naprave za čiščenje površin	2	2	2. Čiščenje površin snovi ali izdelkov
2.2	naprave za čiščenje površin, ki uporabljajo spojine iz 14. člena te uredbe (ki niso halogenirane)	1	2	
3.1	naprave za kemično čiščenje tekstila	0	3	3. Kemično čiščenje tekstila
4.1	naprave za serijsko lakiranje motornih vozil	0,5	4.1	4. Serijsko lakiranje motornih vozil, vozniških kabin, gospodarskih vozil, avtobusov ali priklopnih vozil
4.2	naprave za serijsko lakiranje vozniških kabin	0,5	4.2	
4.3	naprave za lakiranje gospodarskih vozil	0,5	4.3	
4.4	naprave za lakiranje avtobusov	0,5	4.4	
4.5	naprave za lakiranje priklopnih vozil	0,5	4.5	
5.1	naprave za ličenje vozil	0,5	5	5. Ličenje vozil
6.1	naprave za površinsko zaščito kovinskih kolobarjev	25	6	6. Površinska zaščita kovinskih kolobarjev
7.1	naprave za premazovanje žičnih navitij	5	7	7. Površinska zaščita žičnih navitij
8.1	naprave za površinsko zaščito drugih kovinskih ali plastičnih površin	5	8	8. Površinska zaščita drugih kovinskih in plastičnih površin
9.1	naprave za premazovanje lesa	15	9	9. Površinska zaščita lesenih površin
10.1	naprave za barvanje, tiskanje, kemično apretiranje ali gumiranje tekstilij in tkanin ter naprave za premazovanje, impregnacijo in apretiranje folij in papirja	5	10.1	10. Površinska obdelava tekstilij, tkanin, folij ali papirja

11.1	naprave za površinsko obdelavo usnja	10	11	11. Površinska obdelava usnja
12.1	naprave za impregnacijo lesa z uporabo sredstev za zaščito lesa, ki vsebujejo topila	25	12	12. Impregnacija lesa
13.1	naprave za laminiranje lesa ali plastike	5	13	13. Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov
14.1	naprave za nanašanje lepil	5	14	14. Nanašanje lepil
15.1	naprave za proizvodnjo obutve	5	15	15. Proizvodnja obutve
16.1	naprave za proizvodnjo premaznih sredstev (barv in lakov), sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv	100	16	16. Proizvodnja premaznih sredstev (barv in lakov), sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv
17.1	naprave za predelavo kavčuka	15	17	17. Predelava kavčuka
18.1	naprave za ekstrahiranje rastlinskih olj ali živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj	10	18	18. Ekstrahiranje rastlinskih olj ali živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj
19.1	naprave za proizvodnjo farmacevtskih izdelkov	50	19	19. Proizvodnja farmacevtskih izdelkov

PRILOGA 2

II. del

Mejne vrednosti

Mejne koncentracije so podane v mg (ogljika ali spojina)/m³ pri normalnih pogojih.

1 Tiskarstvo in grafična dejavnost

1.1 Naprave za rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem

1.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
15–25	100	
	20 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ pri naknadnem termičnem sežigu
več kot 25	20	

1.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 30 % vnosa organskih topil. Hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih, se prištevajo k nezajetim emisijam. Ostanek organskih topil v končnem izdelku se ne šteje med nezajete emisije.

1.1.3 Posebne zahteve

Delež izopropanola v vlažilnem sredstvu ne sme presegati 8 masnih odstotkov. V skladu s stanjem razvoja tehnike je treba zagotoviti nadaljnje zniževanje vsebnosti izopropanola pod navedeno vrednost.

1.2 Naprave za rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije

1.2.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 25	75	

1.2.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 10 %, pri obstoječih napravah pa 15 % vnosa organskih topil.

1.3 Naprave za druge tiskarske dejavnosti

1.3.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 15	100	⁽¹⁾ pri naknadnem termičnem sežigu
	20 ⁽¹⁾	

več kot 30 ⁽²⁾	100	⁽²⁾ najmanjša letna poraba topil za rotacijski sitotisk na tekstilije in lepenko
---------------------------	-----	---

1.3.2 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina ⁽¹⁾ , izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
15–25	25	⁽¹⁾ hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih, se prištevajo k nezajetim emisijam ⁽²⁾ najmanjša letna poraba topil za rotacijski sitotisk na tekstilije in lepenko
več kot 25	20	
več kot 30 ⁽²⁾	20	

2 Čiščenje površin snovi ali izdelkov

2.1 Naprave za površinsko čiščenje

2.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 2	75 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ se ne uporablja, če vsebnost organskih topil v čistilnem sredstvu, ki se uporablja, ne presega 30 ut. % in ne vsebuje nevarnih hlapnih organskih spojin iz 14. člena te uredbe

2.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina, izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
2–10	20 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ se ne uporablja za naprave, če vsebnost organskih topil v čistilnem sredstvu, ki se uporablja, ne presega 30 ut. % in ne vsebuje nevarnih hlapnih organskih spojin iz 14. člena te uredbe
več kot 10	15 ⁽¹⁾	

2.2 Naprave za površinsko čiščenje, ki uporabljajo hlapne organske spojine iz 14. člena te uredbe, ki niso halogenirane

2.2.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg spojin/m ³)	Opombe
več kot 1	20	

2.2.2 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina, izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
1–5	15	
več kot 5	10	

3 Kemično čiščenje tekstila

3.1 Naprave za kemično čiščenje tekstila

3.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna vrednost emisijskega faktorja (g/kg) ⁽¹⁾	Opombe
več kot 0	20	⁽¹⁾ izraženo kot razmerje med maso izpuščenih hlapnih organskih spojin v gramih in maso očiščenega in posušenega tekstila v kilogramih

3.1.2 Druge določbe

Pri napravah, ki uporabljajo le topila na podlagi ogljikovodikov (HC), se šteje, da so zahteve iz točke 3.1.1 izpolnjene, tudi če:

- čiščenje in sušenje blaga, ki se čisti, potekata v skladu s stanjem tehnike v zaprtem sistemu;
- samodejni zapah zagotavlja, da se lahko polnilna vrata odprejo šele po končanem postopku sušenja, ko koncentracija HC v bobnu, ki se nadzira, ne presega vrednosti 2 g/m³,
- se uporabljajo le topila na podlagi HC:
 - katerih celotna vsebnost aromатов ne presega 1 ut. %
 - katerih vsebnost benzena in policikličnih aromатов znaša največ 0,01 ut. %,
 - katerih vsebnost halogenov ne presega 0,01 ut. %,
 - katerih vnetišče je nad 55 °C,
 - ki so pri obratovalnih pogojih termično stabilni,
 - katerih vrelišča pri 1013 mbar so v območju od 180 do 210 °C,
- se uporabljajo le pomožna sredstva in dodatki brez halogenov z vnetiščem nad 55 °C, ki so v obratovalnih pogojih toplotno stabilni in brez hlapnih organskih spojin iz 14. člena te uredbe,
- koncentracija hlapnih organskih spojin v izsesanem, nerazredčenem odpadnem plinu pri srednjem masnem pretoku v fazi sušenja ali prepihanja, večjem od 0,2 kg/h, ne presega 0,15 g/m³.

4 Serijsko lakiranje motornih vozil, vozniških kabin, gospodarskih vozil, avtobusov ali tirnih vozil

4.1 Naprave za serijsko lakiranje motornih vozil

4.1.1 Mejne količine celotnih emisij

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Letna proizvodnja lakiranih avtomobilov	Mejni emisijski faktor	
		Novo naprave	Obstoječe naprave

Lakiranje novih avtomobilov (več kot 15)	> 5000	45 g topil/m ² ali 1,3 kg topil/karoserijo + 33 g topil/m ²	60 g topil/m ² ali 1,9 kg topil/karoserijo + 41 g topil/m ²
	≤ 5000 izvedba monocoque ali > 3500 šasijska izvedba	90 g topil/m ² ali 1,5 kg topil/karoserijo + 70 g topil/m ²	90 g topil/m ² ali 1,5 kg topil/karoserijo + 70 g topil/m ²

4.1.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih po sušenju

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)
lakiranje novih avtomobilov (več kot 15)	50

Za naprave s porabo topil med 0,5–15 ton veljajo mejne vrednosti iz točke 5.1 te priloge.

4.2 Naprave za serijsko lakiranje voznških kabin

4.2.1 Mejna količina celotnih emisij

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Letna proizvodnja lakiranih avtomobilov	Mejni emisijski faktor (g topil/m ²)	
		nove naprave	obstoječe naprave
lakiranje novih kabin tovornjakov razreda N2 in N3 (več kot 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75

4.2.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih po sušenju

Dejavnost (poraba topila, t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)
lakiranje novih kabin tovornjakov razreda N2 in N3 (več kot 15)	50

Za naprave s porabo topil med 0,5–15 ton veljajo mejne vrednosti iz točke 5.1 te priloge.

4.3 Naprave za lakiranje gospodarskih vozil

4.3.1 Mejna količina celotnih emisij

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Letna proizvodnja lakiranih avtomobilov	Mejni emisijski faktor (g topil/m ²)	
		nove naprave	obstoječe naprave
lakiranje novih kombijev in tovornjakov (več kot 15)	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90

4.3.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih po sušenju

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)
lakiranje novih kombijev in tovornjakov (več kot 15)	50

Za naprave s porabo topil med 0,5–15 ton veljajo mejne vrednosti iz točke 5.1 te priloge.

4.4 Naprave za lakiranje avtobusov

4.4.1 Mejna količina celotnih emisij

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Letna proizvodnja lakiranih avtomobilov	Mejni emisijski faktor (g topil/m ²)	
		nove naprave	obstoječe naprave
lakiranje novih avtobusov (več kot 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

4.4.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih po sušenju

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)
lakiranje novih avtobusov (več kot 15)	50

Za naprave s porabo topil med 0,5–15 ton veljajo mejne vrednosti iz točke 5.1 te priloge.

4.5 Naprave za lakiranje priklopnih vozil

4.5.1 Mejna količina celotnih emisij

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Mejni emisijski faktor (g topil/m ²)	Opombe
lakiranje tirnih vozil (več kot 0,5)	90 130 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ za obstoječe naprave do 31. decembra 2005

4.5.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih po sušenju

Dejavnost (poraba topil, t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)
lakiranje tirnih vozil (več kot 0,5)	50

5 Ličenje vozil

5.1 Naprave za ličenje vozil

5.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 0,5	50 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za 15-minutna povprečja

5.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 25 % vnosa organskih topil. K nezajetim emisijam se prištevajo tudi hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih.

6 Površinska zaščita kovinskih kolobarjev

6.1 Naprave za površinsko zaščito kovinskih kolobarjev

6.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 25	50 20 ⁽¹⁾ 150 ⁽²⁾	⁽¹⁾ velja pri naknadnem termičnem sežigu ⁽²⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil

6.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 5 %, pri obstoječih napravah pa 10 % vnosa organskih topil. Med nezajete emisije spadajo tudi hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih.

7 Površinska zaščita žičnih navitij

7.1 Naprave za premazovanje žičnih navitij

7.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejni emisijski faktor (g/kg žice)	Opombe
več kot 5	5 10 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ povprečni premer žice ≤ 0,1 mm

8 Površinska zaščita drugih kovinskih ali plastičnih površin

8.1 Naprave za površinsko zaščito drugih kovinskih ali plastičnih površin

8.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
-----------------------	--	--------

5–15	100 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za postopke nanašanja premaznega sredstva in sušenja
več kot 15	50 ⁽²⁾	⁽²⁾ sušenje premaznega sredstva
	75 ⁽³⁾	⁽³⁾ nanašanje premaznega sredstva
	20 ⁽⁴⁾	⁽⁴⁾ velja pri naknadnem termičnem sežigu
	150 ^{(1), (5)}	⁽⁵⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil

8.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je pri porabi topil od 5–15 t/leto enaka 25 %, pri porabi nad 15 t/leto pa 20 % vnosa organskih topil. Med nezajete emisije spadajo tudi hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih.

Te vrednosti se ne uporabljajo za dejavnosti površinske zaščite, ki jih ni mogoče izvajati v zaprtih pogojih (kakor sta ladjedelništvo in barvanje letal), v skladu s tretjim odstavkom 6. člena te uredbe.

9 Površinska zaščita lesenih površin

9.1 Naprave za premazovanje lesa

9.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
15–25	100 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za postopke premazovanja in sušenja pri zaprtih pogojih
več kot 25	50 ⁽²⁾	⁽²⁾ velja za postopke sušenja premaznega sredstva pri zaprtih pogojih
	75 ⁽³⁾	⁽³⁾ velja za postopke nanašanja premaznega sredstva pri zaprtih pogojih
	20 ⁽⁴⁾	⁽⁴⁾ velja pri naknadnem termičnem sežigu

9.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina, ⁽¹⁾ izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
15–25	25	⁽¹⁾ pri zaprtih pogojih hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih, spadajo k nezajetim emisijam
več kot 25	20	

10 Površinska obdelava tekstilij, tkanin, folij ali papirja

10.1 Naprave za barvanje, tiskanje, kemično apretiranje ali gumiranje tekstilij in tkanin ter naprave za premazovanje, impregnacijo in apretiranje folij in papirja

10.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil	Mejna koncentracija	Opombe
--------------	---------------------	--------

(t/leto)	(mg C/m ³)	
5–15	100 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za postopke nanašanja premaznega sredstva in sušenja
več kot 15	50 ⁽²⁾	⁽²⁾ za sušenje premaznega sredstva
	75 ⁽³⁾	⁽³⁾ za nanašanje premaznega sredstva
	20 ⁽⁴⁾	⁽⁴⁾ velja pri naknadnem termičnem sežigu
	150 ^{(1), (5)}	⁽⁵⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil

10.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 20 % vnosa organskih topil. K nezajetim emisijam spadajo tudi hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih.

11 Površinska obdelava usnja

11.1 Naprave za površinsko obdelavo usnja

11.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejni emisijski faktor (g/m ²) ⁽²⁾	Opombe
10–25	85	⁽¹⁾ za površinsko obdelavo posebnih usnjenih izdelkov, ki se uporabljajo kot drobno potrošno blago, kot so torbe, pasovi, denarnice in podobni izdelki, in za površinsko obdelavo kakovostnega oblazinjenega usnja; če stanju razvoja tehnike ustreza strožja vrednost, se to upošteva ⁽²⁾ izraženo v gramih izpuščenega topila na m ² izdelka
	150 ⁽¹⁾	
Več kot 25	75	
	150 ⁽¹⁾	

12 Impregnacija lesa

12.1 Naprave za impregnacijo lesa z uporabo sredstev za zaščito lesa, ki vsebujejo topila

12.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejni emisijski faktor (kg/m ³)	Opombe
več kot 25	11 ⁽¹⁾⁽²⁾	⁽¹⁾ izraženo v kilogramih izpuščenega topila na m ³ impregniranega lesa ⁽²⁾ pri impregnaciji s kreozoti velja za izpolnjeno, če se uporabljajo izključno sredstva z manj kot 2 ut. % hlapnih organskih spojin

12.1.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
več kot 25	100 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Mejna vrednost se ne uporablja za impregnacijo s kreozoti.

12.1.3 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 45 % vnosa organskih topil.

13 Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov

13.1 Naprave za laminiranje lesa ali plastike

13.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejni emisijski faktor (g/m ²)	Opombe
več kot 5	30	

14 Nanašanje lepil

14.1 Naprave za nanašanje lepil

14.1.1 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih očiščenih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
5–15	50	
	150 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil
več kot 15	50	
	150 ⁽¹⁾	
	20 ⁽²⁾	⁽²⁾ pri naknadnem termičnem sežigu

14.1.2 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina, izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
5–15	25	
več kot 15	20	

14.1.3 Posebne zahteve

K nezajetim emisijam se prištevajo tudi hlapne organske spojine, vsebovane v zajetih neočiščenih odpadnih plinih.

15 Proizvodnja obutve

15.1 Naprave za proizvodnjo obutve

15.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejni emisijski faktor (g/izdelek) ⁽¹⁾	Opombe
več kot 5	25	⁽¹⁾ izraženo v gramih izpuščenega topila na par obutve

16 Proizvodnja premaznih sredstev (barv in lakov), sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv

16.1 Naprave za proizvodnjo premaznih sredstev (barv in lakov), sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv

16.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna vrednost emisije, izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
100 – 1000	5	
več kot 1000	3	

16.1.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe
> 100	150 20 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja pri naknadnem termičnem sežigu

16.1.3 Mejna količina nezajetih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna količina, ⁽¹⁾ izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
100–1000	5	⁽¹⁾ ne vključuje topil, ki se prodajo kot del premaznih sredstev v zatesnjenih posodah
več kot 1000	3	

17 Predelava kavčuka

17.1 Naprave za predelavo kavčuka

17.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna vrednost emisije, izražena v % vnosa organskih topil	Opombe
več kot 15	25	

17.1.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil	Mejna koncentracija	Opombe

(t/leto)	(mg C/m ³)	
več kot 15	20 150 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil

17.1.3 Mejne vrednosti nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 25 % vnosa organskih topil. Organska topila, ki se kot del izdelkov ali preparatov prodajajo v zaprtih posodah, ne spadajo k nezajetim emisijam.

18 Ekstrahiranje rastlinskih olj in živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj

18.1 Naprave za ekstrahiranje rastlinskih olj in živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj

18.1.1 Mejne količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna vrednost emisije, izražena v kg/t živalskih ali rastlinskih snovi	Opombe	
> 10	živalske maščobe:	1,5	
	ricinus:	3,0	
	repično seme:	1,0	
	sončnično seme:	1,0	
	soja (normalno mleta):	0,8	
	soja (beli kosmiči):	1,2	
	druga semena in deli rastlin:	3,0 ⁽¹⁾ 1,5 ⁽²⁾ 4,0 ⁽³⁾	⁽¹⁾ pri napravah, ki predelujejo posamezne serije semen in drugih delov rastlin, lahko ministrstvo določi zmanjšanje celotne emisije v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami ⁽²⁾ velja za vse postopke frakcioniranja, razen čiščenja olj (odstranjevanje nečistoč in gum iz olj) ⁽³⁾ velja za odstranjevanje nečistoč in gum iz olj

19 Proizvodnja farmacevtskih izdelkov

19.1 Naprave za proizvodnjo farmacevtskih izdelkov

19.1.1 Mejna količina celotnih emisij

Poraba topil (t/leto)	Mejna vrednost emisije, izražena v % vnosa organskih topil		Opombe
	nove naprave	Obstoječe naprave	
več kot 50	5	15	

19.1.2 Mejna koncentracija hlapnih organskih spojin v zajetih odpadnih plinih

Poraba topil (t/leto)	Mejna koncentracija (mg C/m ³)	Opombe

več kot 50	20 150 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ velja za naprave s ponovno uporabo organskih topil
------------	--------------------------	---

19.1.3 Mejna količina nezajetih emisij

Mejna količina nezajetih emisij je enaka 5 %, pri obstoječih napravah pa 15 % vnosa organskih topil. Mejna količina nezajetih emisij se ne nanaša na topila, ki se kot del izdelkov ali preparatov prodajajo v zaprti embalaži.

PRILOGA 3

Načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin

1 Splošne zahteve

Načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin mora upoštevati zahteve iz tretjega odstavka 8. člena te uredbe. Upravljavca lahko izdelava poljuben načrt, ki je prirejen njegovi napravi, vsak načrt pa temelji na uporabi nadomestnih sredstev (barv, lakov, čistil, topil, lepil itd.), ki vsebujejo malo topil ali pa so izdelani na drugi osnovi. Če je spodaj navedena metoda neprimerna, lahko ministrstvo dovoli upravljavcu, da izvede kakršenkoli nadomestni načrt, s katerim bodo dosežena zmanjšanja emisij, enakovredna tistim, ki bi se dosegla ob uporabi mejnih vrednosti emisij iz priloge 2 te uredbe.

2 Načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin pri nanašanju premaznih sredstev, lakov, lepil ali tiskarskih barv za naprave, za katere je mogoče v premaznih sredstvih, lakih, lepilih ali tiskarskih barvah privzeti stalen delež trdnih snovi.

2.1 Izračun letne referenčne emisije hlapnih organskih spojin

Letna referenčna emisija se določi na podlagi tega izračuna:

letna referenčna emisija = letna količina trdnih snovi x multiplikacijski faktor

Letna količina trdnih snovi je celotna količina trdnih snovi v letno porabljeni količini premaznih sredstev, lakov, lepil ali tiskarskih barv. Za trdne snovi se štejejo vse snovi v premaznih sredstvih, lakih, lepilih in tiskarskih barvah, ki se strdijo, potem ko izhlapijo voda ali hlapljive organske spojine v vezivih, pigmentih, polnilih lakov, barvah in lepilih.

Letna količina trdnih snovi iz prejšnjega odstavka se pomnoži z multiplikacijskim faktorjem iz četrtega stolpca preglednice 1 te priloge. Ministrstvo lahko te faktorje za posamezne obrate prilagodi, da odražajo že doseženo večjo učinkovitost pri uporabi trdnih snovi.

Za obstoječo napravo za proizvodnjo armiranega poliestra se letna referenčna emisija določi na naslednji način:

letna referenčna emisija = letna količina trdnih snovi x $\frac{\text{celotna emisija hlapnih organskih spojin v letu 2002}}{\text{količina trdnih snovi v letu 2002}}$,

pri čemer je količina trdnih snovi porabljena količina poliestrskih smol, zmanjšana za delež stirena oziroma drugih organskih topil v njih.

2.2 Izračun ciljne emisije hlapnih organskih spojin

Ciljna emisija se izračuna na podlagi tega izračuna:

ciljna emisija = letna referenčna emisija x odstotek

Odstotki, ki veljajo za posamezne vrste naprav, so navedeni v petem stolpcu preglednice 1.

Preglednica 1

Številka naprave iz l. dela priloge 2	Dejavnost iz priloge 1	Poraba topil (t na leto)	Multiplikacijski faktor za določanje letnih referenčnih emisij	Odstotek za določanje ciljne emisije
1.2	rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije	> 25	4	(10 + 5) %
1.3	druge tiskarske dejavnosti, razen rotacijskega sitotiska	> 15–25	2,5	(25 + 5) %
		> 25	2,5	(20 + 5) %
	rotacijski sitotisk	> 15–25	1,5	(25 + 5) %
		> 25	1,5	(20 + 5) %
4.1–4.4	serijsko lakiranje vozil	> 0,5–15	2,5	(25 + 15) %
4.5	lakiranje priklopnih vozil	> 0,5–5	2,5	(25 + 15) %
5.1	ličenje vozil	> 0,5–15	2,5	(25 + 15) %
6.1	površinska zaščita kovinskih kolobarjev	> 25	2,5	(5 + 5) %
7.1	površinska zaščita žičnih navitij	> 5	1,5	(0 + 5) %
8.1	površinska zaščita drugih kovinskih ali plastičnih površin	> 5–15	1,5	(25 + 15) %
		> 15	1,5	(20 + 5) %
	nanašanje prevlek, ki so v stiku z živili	> 5–15	2,33	(25 + 15) %
		> 15	2,33	(20 + 5) %
	površinska zaščita vozil za zračno in vesoljsko plovbo	> 5–15	2,33	(25 + 15) %
		> 15	2,33	(20 + 5) %
9.1	površinska zaščita lesenih površin	> 15–25	4	(25 + 15) %
		> 25	4	(20 + 5) %
10.1	površinska obdelava tekstilij, tkanin, folije ali papirja	> 5–15	4	(25 + 15) %
		> 15	4	(20 + 5) %
	nanašanje prevlek, ki so v stiku z živili	> 5–15	2,33	(25 + 15) %
		> 15	2,33	(20 + 5) %
11.1	površinska obdelava usnja	> 10	1,5	(0 + 5) %
14.1	nanašanje lepil *	> 5–15	4	(25 + 5) %
		> 15	4	(20 + 5) %
	nanašanje lepil, ki so v stiku z živili	> 5–15	2,33	(25 + 5) %
		> 15	2,33	(20 + 5) %

*za proizvodnjo armiranega poliestra velja odstotek za določanje ciljne emisije (20+15) % pri porabi topil >5–15 in >15 t/leto

PRILOGA 4

Bilanca uporabljenih organskih topil

1. Definicije

Definicije oznak, ki se uporabljajo pri izdelavi bilance uporabljenih organskih topil za določeno napravo.

Bilanca uporabljenih organskih topil se izračuna za časovno obdobje enega koledarskega leta.

1.1 Vnos organskih topil v napravo (I):

I1: Količina organskih topil ali njihova količina v kupljenih zmesih, ki se v napravi uporabi kot surovina v časovnem obdobju, za katero se izračuna bilanca uporabljenih organskih topil. Kadar organska topila sodelujejo in se uporabljajo pri kemični reakciji (reaktivna premazna in impregnacijska sredstva ter lepila, polimerizacija in situ, izdelava kompozitnega materiala), reakcijski produkti pa so neločljivi del izdelka, se kot vnos upošteva samo tisti del topil, ki se med uporabo ne odziva, temveč odhlapi.

I2: Količina organskih topil ali njihova količina v zmesih, ki se reciklira in ponovno uporabi v napravi kot topilo. Reciklirano topilo se upošteva vsakokrat, ko je uporabljeno za izvajanje dejavnosti.

1.2 Iznos organskih topil iz naprave (O):

O1: Emisije v odpadnih plinih

$$O1 = O1.1 + O1.2$$

O1.1: Emisije v zajetih očiščenih odpadnih plinih

O1.2: Emisije v zajetih neočiščenih odpadnih plinih

O2: Količina organskih topil v odpadni vodi (če je potrebno, se pri izračunu O5 upošteva čiščenje odpadne vode)

O3: Količina organskih topil, ki preostane v končnem izdelku v obliki nečistoče ali ostanka.

O4: Nezajete emisije v zrak

O5: Količina organskih topil in/ali organskih spojin, ki se izgubijo zaradi kemičnih ali fizikalnih reakcij (npr. odstranijo s sežigom ali presnovijo z drugo obdelavo odpadnih plinov, obdelavo odpadnih vod, zajamejo z ločevanjem hlapov ipd.), če niso vključeni v O6, O7 ali O8)

O6: Količina organskih topil, vsebovana v zbranih odpadkih

O7: Organska topila ali v zmesih vsebovana organska topila, ki se prodajo ali so namenjena prodaji v obliki izdelka, na primer laki, barve ali lepila kot prodajni izdelki proizvodnih procesov

O8: Količina organskih topil v zmeseh, ki so bili regenerirani za ponovno uporabo (vendar ne kot reciklirana surovina v postopku), če niso šteti pod O7

O9: Organska topila, ki se sproščajo na druge načine

2. Smernice za uporabo bilance uporabljenih organskih topil za dokazovanje izpolnjevanja zahtev

Način uporabe bilance uporabljenih organskih topil je odvisen od posamezne zahteve, za katero se preverja njeno izpolnjevanje. Poleg v nadaljevanju naštetih parametrov se bilanca uporabljenih organskih topil uporablja tudi za določanje porabe topil, na podlagi česar se lahko določi, ali za posamezno napravo veljajo določbe te uredbe in katere zahteve je treba izpolnjevati glede na najmanjšo letno porabo organskih topil.

2.1 Ugotavljanje porabe topil in emisij

2.1.1 Ugotavljanje porabe topil

Poraba topil (LV) se izračuna po tem obrazcu:

$$LV = I1 - O8$$

Pri napravah za nanašanje premaznih sredstev, lakov, lepil ali tiskarskih barv, ki uporabljajo načrt zmanjševanja emisij, je treba hkrati določiti letno količino trdnih snovi, in na podlagi te preveriti vrednost za letno referenčno in ciljno emisijo.

2.1.2 Ugotavljanje celotnih emisij

Za preverjanje upoštevanja mejnih količin celotnih emisij ali upoštevanja ciljnih emisij iz načrta zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin iz priloge 3 te uredbe se izdelava bilanca uporabljenih organskih topil za ugotavljanje emisij. Emisije (E) lahko izračunamo na podlagi obrazcev, ki vključujejo nezajete emisije (F) in emisije v zajetih odpadnih plinih:

a) pri določanju nezajetih emisij po točki 2.2.1 a ali točki 2.2.2 a te priloge

$$E = F + O1$$

b) pri določanju nezajetih emisij po točki 2.2.1 b ali točki 2.2.2 b te priloge

$$E = F + O1.1$$

Izračunana emisija (E) se nato primerja s ciljno emisijo ali predpisano mejno količino celotnih emisij (v tem primeru se po potrebi deli z ustreznim parametrom izdelka).

2.1.3 Za ugotavljanje skladnosti z zahtevami 15. člena te uredbe se izdelava bilanca uporabljenih organskih topil za določitev celotnih emisij vseh ustreznih dejavnosti. Rezultat se nato primerja s celotnimi emisijami, ki bi nastale, če bi se izpolnjevale zahteve za vsako posamezno dejavnost posebej.

2.2 Določanje nezajetih emisij

Nezajete emisije (F) lahko določimo s posredno ali neposredno metodo. Odvisno od zahtev za posamezno napravo je treba emisije v zajetih neočiščenih odpadnih plinih upoštevati kot nezajete emisije ali pa ne.

2.2.1 Posredna metoda

a) brez upoštevanja emisij v zajetih neočiščenih odpadnih plinih kot nezajete emisije (za naprave iz točk 1.2, 2.1, 3.1, 4.1 do 4.5, 7.1, 11.1, 12.1, 13.1, 15.1, 16.1, 17.1, 18.1, 19.1 iz I. dela priloge 2 te uredbe)

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

b) z upoštevanjem emisij v zajetih neočiščenih odpadnih plinih kot nezajete emisije (za naprave iz točk 1.1, 1.3, 5.1, 6.1, 8.1, 9.1, 10.1, in 14.1 iz I. dela priloge 2 te uredbe)

$$F = I1 - O1.1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

2.2.2 Neposredna metoda

a) brez upoštevanja emisij v zajetih neočiščenih odpadnih plinih kot nezajete emisije (za naprave iz točk 1.2, 2.1, 3.1, 4.1 do 4.5, 7.1, 11.1, 12.1, 13.1, 15.1, 16.1, 17.1, 18.1, 19.1 iz I. dela priloge 2 te uredbe)

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

b) z upoštevanjem emisij v zajetih neočiščenih odpadnih plinih kot nezajete emisije (za naprave iz točk 1.1, 1.3, 5.1, 6.1, 8.1, 9.1, 10.1, 14.1 iz I. dela priloge 2 te uredbe)

$$F = O1.2 + O2 + O3 + O4 + O9$$

Pri obeh metodah se lahko količina posameznih vnosov in izpustov določi z meritvami. Mogoči so lahko tudi drugi enakovredni izračuni. Nezajetih emisij ni treba ponovno ugotavljati, če se ne spremeni tehnološka oprema.

Mejna vrednost za nezajete emisije je izražena kot delež vnosa topila, ki ga izračunamo po tem obrazcu:

$$I = I1 + I2$$

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

- drugi, tretji in četrti odstavek 17. člena,
- enajsti odstavek 74. člena,
- za izvajanje 82. člena,
- za izvajanje šestega odstavka 104. člena

Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13)

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Uredba prenaša določbe Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) v slovenski pravni red. Rok za prenos te direktive je potekel 7. januarja 2013.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

Z veljavno Uredbo o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 112/05, 37/07, 88/09, 92/10 in 51/11), (v nadaljnjem besedilu: uredba), je bila v slovenski pravni red prenesena direktiva Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih (UL L št. 85 z dne 29. 3. 1999, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 1999/13/ES). Omenjena direktiva je bila spremenjena in vključena v Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/75/EU). Zaradi uskladitve slovenskega pravnega reda z zahtevami te prenovljene direktive in za njen popolni prenos je treba spremeniti in dopolniti omenjeno uredbu.

Cilj Direktive 1999/13/ES in petega poglavja Direktive 2010/75/EU je nadaljnje zmanjševanje emisij hlapnih organskih spojin kot pomembnih prekurzorjev za nastanek troposferskega ozona. Ukrepi, ki jih predvideva direktiva, naj bi prispevali k trajnemu zmanjševanju povečane koncentracije ozona, ki poleti nastaja v prizemnem zraku (poletni smog). Direktiva s tem dopolnjuje ukrepe z enakimi cilji, ki jih uvajajo druge direktive na področju emisij toplogrednih plinov, domačih zgornjih mej emisij, emisij iz ravnjanja z gorivi in prometa. Dodatni cilj direktive je zmanjševanje emisij zdravju škodljivih hlapnih organskih spojin in njihovo nadomeščanje z manj nevarnimi snovmi.

Direktiva velja za določene industrijske in obrtne dejavnosti, ki pri svojem obratovanju lahko presegajo določeni prag letne porabe hlapnih organskih spojin. Te dejavnosti oziroma naprave, ki jih izvajajo, so v celoti naštetje v prilogi 1 uredbe. Sem sodijo, na primer, naprave za lakiranje ali nanašanje drugih premaznih sredstev na materiale in proizvode, tiskarske naprave, naprave za ekstrahiranje rastlinskih olj in živalskih maščob ter naprave za proizvodnjo najrazličnejših vmesnih in končnih proizvodov (npr. barv in lakov, lazur, lepil, grafičnih proizvodov, obutve, zdravil itd.).

Za določila direktive, ki omejujejo emisije, deloma že obstaja ustrezn slovenski predpis (Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13)), prav tako obstaja ustrezn slovenski predpis o monitoringu teh emisij (Pravilnik o prvih

meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08)).

Uredba vsebuje v primerjavi z direktivo manjše spremembe glede omejevanja emisij za posamezne vrste naprav, ki so strožje od tistih, določenih v direktivi, vendar dosegljive z uporabo obstoječih tehnologij. Ker so se predpisi, ki so prenašali direktivo o hlapnih organskih spojinah (prvi že iz leta 2002) zgledovali po nemški ureditvi je bila tudi pri pripravi tokratne uredbe delno upoštevana nemška ureditev, ki je v nekaterih zahtevah strožja in določnejša od direktive.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

V Sloveniji smo imeli konec leta 2013 211 naprav, v katerih se izvajajo dejavnosti te uredbe, ki so navedene v preglednici spodaj. Velika večina med njimi je bila vpisana v evidenco naprav, le manjši del pa je imel tudi okoljevarstveno dovoljenje (približno 25). Ker so zahteve direktive, ki jih prenaša tudi spremenjena uredba, ostale skoraj nespremenjene, večjih dodatnih stroškov, povezanih z njenim izvajanjem, ni pričakovati – ne za državo (Agencija RS za okolje, Inšpektorat) kakor tudi ne za upravljavce naprav.

Spremembe, ki jih uvaja novela uredbe in bi lahko bile povezane s povečanimi stroški poslovanja in investicijami so: (i) nižji mejni masni pretok za trajne meritve (iz 10 kg/h zmanjšan na 3 kg/h); (ii) v dejavnostih 12. Impregnacija lesa, 16. Naprave za proizvodnjo premaznih sredstev, 17. Predelava kavčuka, 19. Proizvodnja farmacevtskih izdelkov, ni več možno alternativno dokazovanje skladnosti glede emisij (npr.: mejna količina celotnih emisij kot druga možnost mejni koncentraciji in mejni količini hlapnih organskih spojin), ampak je potrebno izpolnjevati vse zahteve za določeno dejavnost kot so navedene v II. delu priloge 2; (iii) tirna vozila se ne uvrščajo več pod dejavnosti '4. Serijsko lakiranje' ampak dejavnost '8. Površinska zaščita'.

Dejavnost	Št. naprav
Rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem	3
Druge enote za globoki tisk, fleksotisk, rotacijski sitotisk. laminiranje ali lakiranje	4
Drugo čiščenje površin snovi ali izdelkov	17
Lakiranje, barvanje in ličenje vozil	8
Površinska zaščita drugih kovinskih in plastičnih površin, vključno s tekstilom, folijami in papirjem	30
Površinska zaščita lesnih površin	14
Kemično čiščenje tekstila	106
Proizvodnja obutve	3
Nanašanje lepil	11
Proizvodnja premaznih sredstev, sredstev za zaščito lesa in zgradb, lepil ali tiskarskih barv	7
Predelava kavčuka	1
Ekstrahiranje rastlinskih olj ali živalskih maščob ter rafiniranje rastlinskih olj	1
Proizvodnja farmacevtskih izdelkov	6

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K posameznim poglavjem/členom uredbe

I. Splošne določbe

V splošnih določbah v:

- 1. členu podan je predmet urejanja in področje veljavnosti in obstoječih predpisov s področja varstva okolja in povezanost uredbe z njimi;
- 2. členu je določen obseg uporabe uredbe zlasti glede vrst naprav in dejavnosti, za katere se uporabljajo določbe uredbe v povezavi s priložo 1, kjer so določene dejavnosti, in s I. delom priloge 2, kjer so določeni pragovi najmanjše letne porabe organskih topil, nad katerimi so naprave predmet zahtev te uredbe;
- 3. členu so pojasnjeni pomeni izrazov, uporabljenih v uredbi.

II. Obratovanje naprave, okoljevarstveno dovoljenje in evidenca naprav

V 4. členu so podane glavne zahteve te uredbe – pogoji, katerih izpolnjevanje mora zagotoviti upravljavec take naprave tako pri načrtovanju in gradnji ali rekonstrukciji kakor tudi med obratovanjem naprave. Gre za pogoje glede obratovanja z emisijami (izraženimi kot koncentracija snovi, emisijski faktor ali količina nezajetih emisij), nižjimi od predpisanih, in za zahtevo po obratovanju na podlagi okoljevarstvenega dovoljenja ali vpisa v evidenco naprav.

V 5. členu je podrobneje določeno, katere vrste naprav morajo imeti za svoje obratovanje okoljevarstveno dovoljenje. V 6. členu so podrobneje določeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati upravljavec oziroma naprava, če želi pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. V 7. členu pa je določena vsebina okoljevarstvenega dovoljenja.

Če upravljavec za obratovanje naprave ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja, jo mora vpisati v evidenco naprav. Kako to stori in sestavine vloge za vpis podrobneje določa 8. člen uredbe. V 9. členu je določen načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin. V 10. členu so pojasnjeni postopek vpisa v evidenco, podaljšanje vpisa in rok veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco. V 11. členu so določene zahteve za prijavo sprememb v obratovanju ali prenehanje obratovanja naprave. V 12. členu so določbe, ki urejajo izbris iz evidence. V 13. členu pa je podrobneje določeno, kdaj se sprememba v obratovanju določene vrste naprav šteje za t. i. večjo spremembo. To je pomembno zaradi zahtev, ki so različne, če gre za novo ali obstoječo napravo, in zaradi procesnih posledic (glede sodelovanja javnosti), kadar gre za večjo spremembo.

III a. Izpolnjevanje zahtev glede mejnih vrednosti emisij

V 14. členu so določene mejne vrednosti emisij določenih hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti, ki so zaradi njihove škodljivosti za okolje in zdravje ljudi še posebej nevarne. V 15., 16., in 17. členu so podane še druge zahteve (varnostne in dolžnosti obveščanja) ter za posebne primere določena pravila izpolnjevanja mejnih vrednosti emisij – če gre za več naprav istega upravljavca s skupnim odvodnikom.

III b. Vrednotenje emisije

V 18. členu je določeno, kako se izraža koncentracija hlapnih organskih spojin in kako se pri tem upošteva redčenje ali hlajenje zajetih odpadnih plinov, če je to tehnično in obratovalno

nujno. V 19. členu je napotek glede določanja koncentracije za posebej nevarne hlapne organske snovi, ki imajo stavke nevarnosti. V 20. členu je določen poseben način določanja mejne količine celotnih emisij hlapnih organskih spojin in izračuna površine elektrofereznega nanosa za dejavnost površinske zaščite vozil. V 21. členu je določeno računsko določanje vsebnosti hlapnih organskih spojin v premaznih sredstvih, ki poleg hlapnih sestavin vsebujejo tudi vodo. Ta vrednost je pomembna pri dokazovanju porabe – vnosa – hlapnih organskih spojin, zlasti v primeru, ko bi upravljavec k vlogi za vpis v evidenco naprav priložil načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin in na tej podlagi dokazoval enakovredno zmanjšanje emisij.

III c. Meritve emisij hlapnih organskih spojin

V 22. členu je predpisana obveznost upravljavca, da izvaja obratovalni monitoring emisije snovi v zrak, in sicer kot prve, občasne ali trajne meritve emisij hlapnih organskih spojin iz odvodnikov njegove naprave. Pri tem je določena mejna vrednost masnega pretoka, nad katerim so obvezne trajne meritve in mejne vrednosti masnih pretokov, nad katerimi so obvezne občasne meritve v različnih časovnih presledkih (enkrat na leto, vsako tretje ali vsako peto leto). V 23. členu je določena izjema, ko so namesto trajnih meritev emisije mogoče trajne meritve drugih parametrov obratovanja za naprave, ki za svoje obratovanje potrebujejo okoljevarstveno dovoljenje.

III č. Bilanca uporabljenih topil

V 24. členu je določena obveznost za upravljavce vseh naprav, ki so predmet uredbe, da vsako leto poročajo ministrstvu o bilanci uporabljenih topil.

III d. Ugotavljanje čezmernih obremenitev

V 25. členu je določeno, kdaj naprava povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo hlapnih organskih spojin, kakor izhaja iz trajnih in občasnih meritev ali iz bilance uporabljenih organskih topil. V 26. členu je določeno, kako se pri dokazovanju skladnosti upošteva načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin.

IV. Nadzorstvo, V. Kazenske določbe in VI. Prehodne in končne določbe

V končnih členih (27.–32.) je določeno, da nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja, določene so globe za kaznovanje pravnih oseb – upravljavcev naprav, ki storijo prekršek v nasprotju z določbami te uredbe, in določene so prehodne določbe za naprave, ki se morajo prilagoditi zahtevam te uredbe, ki so nove oziroma drugačne kot v prejšnji uredbi. Gre zlasti za določbe o pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja oziroma vpisu v evidenco naprav. V 33. členu je določeno, da z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati prejšnja uredba, v 34. členu pa je določeno, da ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloge

K uredbi je dodanih pet prilog, nujnih za njeno razumevanje in izvajanje, in sicer:

– Priloga 1: Seznam dejavnosti

Ta priloga podrobneje opisuje dejavnosti, ki so predmet uredbe.

– Priloga 2, I. del: Seznam naprav in najmanjša letna poraba organskih topil

Ta priloga navaja vrste naprav za izvajanje dejavnosti iz prejšnje priloge in najmanjše pragove letne porabe organskih topil v teh napravah – nad katerimi so naprave dolžne spoštovati zahteve te uredbe.

– Priloga 2, II. del: Mejne vrednosti

Je najobširnejša priloga, ki za vsako od dejavnosti in naprav iz prejšnjih prilog posebej določa mejne vrednosti emisij (koncentracije hlapnih organskih spojin, količine celotnih in nezajetih emisij) in druge posebne zahteve.

– Priloga 3: Načrt zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin

V tej prilogi so prikazani vsebina načrtov zmanjševanja emisij hlapnih organskih spojin in način izračunavanja letne referenčne emisije ter ciljne emisije hlapnih organskih spojin, s katerimi se zagotovi enakovredno zmanjšanje omenjenih emisij iz naprave, kot bi bilo doseženo, če bi te emisije preverjali z meritvami emisij in izpolnjevanjem mejnih vrednosti iz prejšnje priloge.

– Priloga 4: Bilanca uporabljenih organskih topil

V tej prilogi so prikazani deli bilance, in sicer tako tisti, ki se nanašajo na vnos organskih topil v napravo (I = input), kakor tudi tisti, ki se nanašajo na iznos organskih topil iz naprave (O = output). Posebej sta določena ugotavljanje porabe topil, celotnih emisij in določanje nezajetih emisij.